

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ ΚΥΡΙΛΛΟΥ

Σε τακτική της συνεδρίαση, υπό την Προεδρία του Αγιωτάτου Πατριάρχη Μόσχας και Πασών των Ρωσσιών κ.κ.Κυρίλλου, συνήλθε στις 29 Ιουλίου 2017 η Ιερά Σύνοδος της Ορθόδοξου Εκκλησίας της Ρωσίας. Σημειωτέον ότι η συνεδρίαση φιλοξενήθηκε στις ιστορικές εγκαταστάσεις της Αγιωτάτης Διοικούσης Συνόδου στην Αγία Πετρούπολη.

Προ της ενάρξεως της συνεδριάσεως στην κεντρική είσοδο του κτιρίου, όπου στις ημέρες μας στεγάζεται η αίθουσα συνεδριάσεως της Ιεράς Συνόδου με το παρεκκλήσιο των Αγίων Πατέρων Επτά Οικουμενικών Συνόδων καθώς και η Προεδρική βιβλιοθήκη Ελτσιν, τον Αγιώτατο Πατριάρχη Κύριλλο υποδέχθηκε ο Διευθυντής της βιβλιοθήκης κ. Α. Βερσίνιν.

Στην εναρκτήρια του ομιλία ο Προκαθήμενος της Ορθόδοξου Εκκλησίας της Ρωσίας μεταξύ άλλων ανέφερε:

«Συμφώνως προς την καθιερωμένη παράδοση το καλοκαίρι συνεργόμαστε σε συνεδρίαση στις ιστορικές εγκαταστάσεις της Ιεράς Διοικούσης Συνόδου της Ρωσικής Εκκλησίας με ημερήσια διάταξη 27 θέματα, τα οποία ελπίζω θα προλάβουμε να έχουμε μελετήσει και να έχουμε ολοκληρώσει τη δουλειά μας μέχρι τέλος της ημέρας.

Θέλω να τονίσω ότι 90 χρόνια πριν σαν σήμερα ο Μητροπολίτης Σέργιος Στραγκορόντσκι υπέγραψε τη γνωστή Διακήρυξη στις 29 Ιουλίου 1929, η οποία απέβλεπε στη νομιμοποίηση της Εκκλησίας στο σοβιετικό κράτος. Πασίγνωστο ότι η Εκκλησία στερήθηκε κάθε δικαιώματος, ενώ οι κληρικοί ούτε δικαιώματος του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι απολάμβαναν καθώς και των λοιπών δικαιωμάτων... Η παράνομη ύπαρξη της Εκκλησίας στη Ρωσία θα εδύνατο να οδηγήσει σε πλήρη εξαφάνιση του χριστιανισμού στη χώρα.

Γνωρίζουμε ότι ο Μητροπολίτης Σέργιος, όταν προέβη σε μία τέτοια κίνηση δεν παραχάραξε ούτε τη δογματική διδασκαλία, αλλά ούτε και τους ιερούς κανόνες, αλλά σκοπό είχε τη δημιουργία προϋποθέσεων για το ενδεχόμενο σχέσεων με την Πολιτεία και τη στερέωση της θέσεως της Εκκλησίας στην τότε Σοβιετική Ένωση. Το αμέσως επόμενο διάστημα κατάφερε ορισμένα πράγματα, διότι το τέλος 1920 και οι αρχές του 1930 σημειώθηκαν αθρόες εις Επίσκοπον χειροτονίες, δημιουργήθηκαν επαρχίες σε κομωπόλεις. Φαινομενικά η Εκκλησία απέκτησε τη δυνατότητα να αποκαταστήσει την κανονική της διάρθρωση... Και όμως, όπως απέδειξε η ιστορία όλα αυτά διακόπηκαν ήδη το 1924 με το πρώτο κύμα κρατικής καταστολής, ενώ ακολούθησαν και άλλα το 1937, το 1938, στον πόλεμο η Εκκλησία μας έφθασε πλήρως αφαιμαγμένη με τον λαό, τον ιερό κλήρο και την Ιεραρχία να υποστούν απηνείς διώξεις. Είναι η πλέον φοβερή σελίδα της εθνικής μας ιστορίας και της ιστορίας της Εκκλησίας γενικά.

Αλλά ίσως με τις προσευχές εκείνων των νεομαρτύρων, των ομολογητών, οι οποίοι έμειναν πιστοί στον Χριστό χωρίς να λυγίσουν, να αρνηθούν τον Θεό και την Εκκλησία, σήμερα η Εκκλησία μας και ο λαός μας βιώνουν κάτι καλό. Γι' αυτό είναι ο λόγος διατί κάνουμε μνεία στην επέτειο αυτή μετ' ευγνωμοσύνης προς τους πατέρες και τους παππούδες μας, προς όλους όσοι αγωνίστησαν προκειμένου να υπερασπισθούν την Ορθοδοξία στη Ρωσία και μας κληροδότησε την αποστολική διαδοχή, την ιερατική διαδοχή στην Εκκλησία μας. Αιώνια η μνήμη όλων όσοι αγωνίστησαν εις δόξαν Θεού εντός της Πατρίδας μας».

Τα μόνιμα μέλη της Ιεράς Συνόδου είναι ο Μακαριώτατος Μητροπολίτης Κιέβου και πάσης Ουκρανίας Ονούφριος, ο Μητροπολίτης Κρουτίτσης και Κολόμνας Ιουβενάλιος, ο Μητροπολίτης Κισινιόφ και πάσης Μολδαβίας Βλαδίμηρος, ο Μητροπολίτης Αστανάς και Καζακστάν Αλέξανδρος, επικεφαλής της Μητροπολιτικής Περιφέρειας στη Δημοκρατία του Καζακστάν, ο Μητροπολίτης Τασκένδης και Ουζμπεκιστάν Βικέντιος, επικεφαλής της Μητροπολιτικής Περιφέρειας Κεντρικής Ασίας, ο Μητροπολίτης Αγίας Πετρούπολεως και Λάντογκας Βαρσανούφιος, Πρωτοσύγκελος του Πατριαρχείου Μόσχας, ο Μητροπολίτης Μινσκ και Ζασλάβλ Παύλος, Πατριαρχικός Έξαρχος πάσης Λευκορωσίας, ο Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας, Πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας.

Για να συμμετάσχουν στη θερινή περίοδο συνεδριάσεων της Ιεράς Συνόδου (Μάρτιος -Αύγουστος) έχουν προσκληθεί: οι Μητροπολίτες Νικολάγιεφ και Οτσάκοβο Πιτιρίμ, Χαμπάροβο και Πριαμούργιε Βλαδίμηρος, Αστραχάν και Καμυζιάκ Νίκων, ο Επίσκοπος Καράκας και Νότιας Αμερικής Ιωάννης και ο Επίσκοπος Ναριάν-Μαρ και Μέζεν Ιάκωβος.